

Î N C H E I E R E

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina și de către Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, intervenient accesoriu Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cu privire la obligarea opririi discriminării pe criteriu de statut profesional în acces la prestații sociale și încasarea prejudiciului sub forma pensiei necalculate și neachitate ca rezultat al discriminării de la momentul pensionării,

împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de către Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina și de către Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela și menținută hotărârea din 30 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2018, Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale

al Republicii Moldova, intervenient accesoriu din partea reclamantilor Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, cu privire la obligarea opririi discriminării pe criteriu de statut profesional în acces la prestații sociale și încasarea prejudiciului sub forma pensiei necalculate și neachitate ca rezultat al discriminării de la momentul pensionării.

În motivarea acțiunii a invocat că, în perioada 1998-2016 au fost pensionați din cadrul sistemului penitenciar și acestora urma să le fie recunoscut dreptul stabilit prin prisma art. 44 alin. (2) al Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 „Cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne” și a Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

La calcularea pensiei lor urma să li se recunoască dreptul stabilit de art. 44 alin. (2) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne și de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, și anume, să li se stabilească și să li se achite pensiile reieșind din indemnizația bănească în mărime de 1,5/2 a salariului de funcție, normă care a fost introdusă prin Hotărârea Guvernului nr. 1507 din 29 decembrie 2006 și pusă în aplicare începând cu data de 01 septembrie 2006, cu toate acestea, petiționarii nu au beneficiat de aceste drepturi.

Potrivit prevederilor art. 34 din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, asigurarea cu pensii a colaboratorilor sistemului penitenciar se face în modul stabilit de Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, luându-se în considerare înlesnirile stabilite la art. 33 alin. (2) și (3) din legea respectivă.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care au dreptul la pensie li se stabilește pensie după eliberare din servicii, iar potrivit pct. 6 al Anexei nr. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, se acordă Departamentului Instituțiilor Penitenciare dreptul de a stabili pentru efectivul de trupă și corpul de comandă al instituțiilor penitenciare din municipiul Bender, precum și colaboratorilor detașați în aceste instituții o indemnizație lunară în mărime de până la 2/1,5 salarii de funcție corespunzătoare categoriei de salarizare stabilite, utilizând anual, în acest scop, 18 fonduri lunare de salarizare, calculate în raport cu salariile de funcție.

Iar, în corespundere cu pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, în media lunară a recompenselor, plăților, sporurilor și suplimentelor se includ recompensele, plățile, sporurile și suplimentele care, conform legislației în vigoare, sunt acordate permanent.

În acest sens, deși, reclamantii prin ordinul Departamentului Instituțiilor Penitenciare au beneficiat de o indemnizație lunară în sumă de 1,5 sau 2 salarii de

funcție, corespunzătoare categoriei de salarizare stabilite pentru exercitarea atribuțiilor într-o instituție penitenciară din mun. Bender, aceasta, însă, a fost considerată în mod eronat de către pârâți ca având caracter compensatoriu și respectiv, nu a fost luată în calcul la stabilirea cuantumului pensiei acestora.

În susținerea acestei opinii indică dispozițiile art. 44 alin.(2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, care prevede expres că, pensia pentru militarii care au îndeplinit serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și pentru familiile lor se calculează din solda acestora, iar pensia pentru persoanele menționate se calculează din salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, cu excepția plăților compensatorii și a indemnizației bănești unice în mărimea sumei mijloacelor bănești de întreținere pe un an.

Reclamanții se consideră discriminați, deoarece Departamentul Instituțiilor Penitenciare, contrar prevederilor art. 44 din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, nu a inclus în calculul pensiei indemnizația lunară.

Reclamanții (foști angajați ai Departamentului Instituțiilor Penitenciare, care au activat în or. Bender) consideră că sunt tratați diferențiat în comparație cu salariații Ministerului Afacerilor Interne în acces la prestații sociale (dreptul la pensie) cărora le este calculată/recalculată pensia conform Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă.

Legislația indicată îi plasează pe reclamanți și angajații Ministerului Afacerilor Interne, care au activat în Bender (zona din Transnistria controlată de autoritățile de la Chișinău) într-o situație similară/analogică în acces la prestații sociale, or, aceștia sunt persoane atestate care dețin grade speciale, egale celor militare.

Cu referire la cele relevate, criteriul de discriminare este statutul profesional/activitatea profesională, or, atât reclamanții cât și salariații Ministerului Afacerilor Interne sunt persoane atestate care dețin grade speciale, egale celor militare sunt persoane atestate care dețin grade speciale, egale celor militare, au activat în zona Bender, doar că în instituții diferite.

În așa mod, specifică că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a constatat că, atât angajații sistemului penitenciar cât și angajații organelor afacerilor interne, care activează sau sunt detașați în municipiul Bender, sunt în drept să beneficieze lunar de o indemnizație bănească în mărime de 1,5 salariu de funcție, însă această indemnizație se include în baza de calcul pentru stabilirea pensiei doar pentru angajații organelor afacerilor interne, fiind constată discriminare directă la calcularea pensiilor pentru angajații sistemului penitenciar. Dreptul încălcat este dreptul la prestații sociale din partea statului sub forma pensiei.

În context, au indicat prevederile art. 5 din Legea 121 din 25 mai 2012 privind asigurarea egalității, care stipulează că discriminarea poate fi eliminată prin următoarele modalități: a) prevenirea oricăror fapte discriminatorii prin instituirea unor măsuri speciale, inclusiv a unor măsuri pozitive de protecție a persoanelor

aflate în condiții dezavantajoase față de alte persoane. Măsurile pozitive se vor aplica până la instituirea egalității și includerea socială a persoanelor sau grupurilor de persoane aflate într-o poziție dezavantajată față de alte persoane; b) medierea prin soluționarea pe cale amiabilă a conflictelor apărute în urma săvârșirii faptelor discriminatorii; c) sancționarea comportamentului discriminatoriu; d) repararea prejudiciului material și moral cauzat ca urmare a actului de discriminare.

Deoarece pârâții nu au executat Decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, la 13 februarie 2018 de către reprezentantul reclamantilor i-a fost remisă o cerere prin care s-a solicitat oprirea discriminării pe criteriu de statut profesional în acces la prestații sociale, care a fost recepționată de către pârâți la 14 februarie 2018.

Iar, la 27 martie 2018, a fost informată de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare precum că cererea a rămas fără examinare din motivul omiterii termenului de prescripție privind contestarea actului administrativ.

La 02 aprilie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a remis un răspuns asemănător cu cel al Departamentului Instituțiilor Penitenciare și la 10 aprilie 2018 prin scrisoarea nr. 01-1141 din 30 martie 2018 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a informat că cererea a fost remisă spre examinare Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu anexarea răspunsului acesteia.

Respectiv, nici una din autoritățile menționate nu a dorit să intre în esența problemei create și anume discriminarea colaboratorilor sistemului penitenciar din or. Bender, fapt stabilit printr-un act administrativ definitiv și executoriu.

Autoritățile menționate au ignorat Decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 11/17 din 28 aprilie 2017, făcând referire la faptul că reclamantii sau adresat tardiv cu cererea privind anularea actului administrativ.

În această ordine de idei, evidențiază asupra faptului că obiectul cererii remise către Casa Națională de Asigurări Sociale, Departamentul Instituțiilor Penitenciare și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, cât și obiectul prezentei cereri, a fost și este oprirea discriminării.

Totodată, au subliniat că la examinarea plângerii privind discriminarea, Consiliul s-a expus asupra tardivității și a considerat că este depusă în termen, dat fiind faptul că încălcarea de drept este continuă și se aplică până în prezent.

Cu atât mai mult că, Decizia Consiliului nr. 11/17 din 28 aprilie 2017 nu a fost contestată conform pct. 65 din Legea nr. 298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, respectiv, fiind un act oficial și executoriu.

Prin hotărârea din 30 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), a fost respinsă, ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, intervenient accesoriu din partea reclamantilor Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cu privire la obligarea opririi discriminării pe criteriu de statut profesional

în acces la prestații sociale și încasarea prejudiciului sub forma pensiei necalculate și neachitate ca rezultat al discriminării de la momentul pensionării.

Prin decizia din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de către Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina și de către Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela și menținută hotărârea din 30 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani).

Pentru a decide astfel, instanțele au reținut în hotărârile sale că cerințele din acțiune au fost depuse împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, iar obiectul acțiunii înaintate îl constituie încasarea prejudiciului ca rezultat al discriminării directe a reclamanților pe criterii de statut profesional. Astfel, Administrația Națională a Penitenciarelor sau Casa Națională de Asigurări Sociale nu au competența legală pentru revizuirea prevederilor normative relevante asigurării unui tratament nediscriminatoriu la stabilirea și calcularea pensiilor tuturor angajaților din structurile de forță, așa după cum a recomandat Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității prin Decizia sa din 28 aprilie 2017 cauza nr. 11/17.

Mai mult, la dosarele de pensionare ale reclamanților există Calculul vechimii în serviciu pentru stabilirea pensiei și certificatele bănești eliberate de Departamentul Instituțiilor Penitenciare contra semnătură beneficiarilor, deciziile organului competent de stabilire a pensiilor acestora nefiind contestată în modul corespunzător, prin urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale efectuează în continuare plata pensiilor reclamanților, în mărimile stabilite de sistemul penitenciar până la 31 decembrie 2016, iar pretențiile formulate de reclamanți împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor și Casei Naționale de Asigurări Sociale referitoare la stoparea discriminării pe criteriu de statut profesional în acces la prestații sociale sunt lipsite de temei juridic.

Având în vedere că potrivit legii pensia militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne se calculează din salariul funcției, salariul pentru gradul militar sau special, sporul procentual pentru vechime în serviciu primite înainte de concediere, precum și din media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu, cu excepția plăților compensatorii și a indemnizației bănești unice în mărimea sumei mijloacelor bănești de întreținere pe un an și întrucât reclamanții au beneficiat de un drept bănesc cu caracter compensatoriu, acesta nu a fost inclus în calculul pensiei acestora, deci, Administrația Națională a Penitenciarelor (anterior DIP) a acționat în acest sens și la momentul respectiv în conformitate cu legislația în vigoare enunțată mai sus, respectând normele legale, neavând, de altfel, nici la moment temei legal de a recalcula pensia reclamanților.

La 26 septembrie 2021 (prin poștă electronică), Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina au declarat recurs împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe

cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a apreciat în mod eronat probele precum și a comis alte erori care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 27 septembrie 2021, Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

La 16 noiembrie 2021 (prin poștă electronică), Administrația Națională a Penitenciarelor a depus o referință la recursul declarat de către Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 25 mai 2021, expediată părților la 08 septembrie 2021, astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina și de către Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela, inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina

recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina și de către Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de către Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina și de către Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Dan Ivan, Nicuță Dumitru, Danilov Anatolie, Popovschi Boris, Moroșan Vitali, Bogaci Vladimir, Sarî Petru, Demciuc Vasile, Gherjoba Oleg, Bejan Vladimir și Bulat Eduard, reprezentați de avocatul Țurcan-Donțu Arina și de către Dan Ivan, reprezentat de avocatul Dan Daniela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru